

rep.nr. 2012/872

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

**OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 MAART TWEEDUIZEND EN
TWAALF.**

3e KAMER

bediendecontract

tegenspraak

heropening der debatten

In de zaak :

wonende te

Appellant, die op de openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester Wauters céline loco
meester Corbanie Stefan, advocaat te Diegem,

tegen :

ELECTROLUX HOME PRODUCTS CORPORATION NV,
met maatschappelijke zetel gevestigd te 1130 Brussel,
Raketstraat 40,

Geïntimeerde, die op de openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester Holvoet Marie, advocaat
te Brussel,

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging en meer bepaald op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak, door de 23ste kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel op 21 december 2010 ;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 24 februari 2011 ;
- de conclusies en syntheseconclusie voor de appellant neergelegd ter griffie op 19 augustus 2011 en 19 december 2011;
- de conclusies, aanvullende en syntheseconclusie en syntheseconclusie voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 17 juni 2011, 17 oktober 2011 en 18 januari 2012;
- de voorgelegde stukken;

De partijen werden gehoord in de mondelinge uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 28 februari 2012, waarna de debatten werden gesloten en de zaak voor uitspraak werd gesteld op heden.

* *

*

FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer _____ die de Duitse nationaliteit heeft, trad op 1-5-1999 in dienst van de vennootschappengroep Electrolux, waartoe ook Electrolux Home Products Corporation NV behoort, met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Vanaf 1-6-2002 werd hij als "Specialist Business Analyst" door huidige geïntimeerde te werk gesteld met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, ondertekend op 13-3-2002 waarin hem een conventionele anciënniteit werd erkend vanaf 1-5-1999.

Daar zijn activiteit zich over heel Europa uitstreckte genoot de heer _____ een expat-statuuut.

Om de financiële nadelen verbonden aan het expat-statuuut te

neutraliseren werd hem in art 5 van de arbeidsovereenkomst een jaarlijks netto-inkomen gewaarborgd, met inbegrip van eindejaarspremie en enkel en dubbel vakantiegeld volgens de geldende wettelijke voorschriften.

In een addendum aan de arbeidsovereenkomst van 10-10-2005, werd art 5 vervangen en werd bepaald dat de werkgever een netto jaarlijks basissalaris van 47.500 euro zou betalen vanaf 5-12-2005 en de belastingen en sociale zekerheidsbijdragen voor zijn rekening zou nemen. Het salaris zou de eerste keer in 2007 aan een herziening worden onderworpen.

Met een bijlage van 15-4-2008 werd het bedrag van het netto loon op 59.485 euro gebracht.

Met een aangetekende brief van 24-3-2009 stelde de vennootschap een einde aan de arbeidsovereenkomst, met een opzegtermijn van 6 maanden, zoals overeen gekomen in art 15 van de arbeidsovereenkomst. De opzegtermijn zou aanvangen op 1-4-2009.

Op 20-4-2009 werd de arbeidsovereenkomst definitief beëindigd en op 30-4-2009 betaalde de vennootschap een bedrag uit van 30.548,50 euro netto als opzegvergoeding, pro rata eindejaarspremie, feestdagenloon en vakantiegeld einde dienstbetrekking.

Op 17 juni betaalde de vennootschap nog een bijkomend bedrag van 13.962 euro netto, nadat zij een bedrag had aangekondigd van 13.952 euro, als saldo opzeggingsvergoeding pro rata eindejaarspremie, feestdagenloon en vakantiegeld einde dienstbetrekking.

De heer had aangedrongen op de mededeling van het overeenstemmende bruto bedrag en op de afgifte van de sociale documenten, doch de vennootschap ging niet in op dat verzoek.

Met dagvaarding van 3-7-2009 spande de heer een geding aan voor de arbeidsrechtbank. Zijn vordering zoals aangepast bij conclusie beoogde de veroordeling van de vennootschap tot betaling van volgende bedragen:

- 8.368,52 euro als aanvullende opzegvergoeding,
- 130,46 euro als intresten wegens laattijdige betaling van een deel van de opzeggingsvergoeding.
- 1 euro provisioneel als achterstallig vertrekvakantiegeld 2008-2009 en 2009-2010
- 48,60 euro als intresten wegens laattijdige betaling van het vertrekvakantiegeld

- 470,12 euro als feestdagenloon voor de feestdag van 1-5-2009
 - 75,22 euro als vakantiegeld op feestdagenloon
 - 0,93 euro als achterstallige intresten wegens laattijdige betaling van het feestdagenloon
 - 61.010,22 euro als achterstallig vakantiegeld
 - 63.673,97 euro als achterstallige eindejaarspremie 2002-2009
 - 6 euro voor een ontbrekende maaltijdcheque
 - 1 euro provisioneel als schadevergoeding
- de wettelijke en gerechtelijke intresten op die bedragen.

Met het bestreden vonnis verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk doch ongegrond en veroordeelde de heer tot de kosten

Zij oordeelde dat het overeenkomen van een netto gegarandeerd loon waarin ook de eindejaarspremie en het vakantiegeld waren begrepen volledig wettig was, dat in de loonfiches en individuele rekeningen de eindejaarspremies en het vakantiegeld apart waren vermeld zodat deze bepaalbaar waren, aangezien het jaarloon uit 13,92 delen bestaat.

Zij achtte de berekeningsbasis van de opzeggingsvergoeding zoals berekend door de vennootschap correct.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De heer is het niet eens met de uitspraak van de arbeidsrechtbank.

Hij verzoekt het hof deze te hervormen en zijn vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren als volgt en bijgevolg de vennootschap te veroordelen hem volgende bedragen te betalen:

- 9.540,75 euro bruto ten titel van aanvullende opzeggingsvergoeding
- 1 euro provisioneel ten titel van achterstallig vertrekvakantiegeld 2008-2009/2009-2010
- 79,30 euro bruto ten titel van intresten wegens laattijdige betaling van het "vertrekvakantiegeld"
- 360,88 euro bruto ten titel van feestdagenloon voor 1-5-2009
- 57,74 euro bruto ten titel van vakantiegeld op dit feestdagenloon
- 43.310,26 euro bruto ten titel van achterstallig vakantiegeld
- 43.023,05 euro bruto ten titel van achterstallige eindejaarspremies 2002-2009
- 6,00 euro ten titel van niet-ontvangen maaltijdcheque

De vennootschap vordert dat het hof het bestreden vonnis zou bevestigen, de vorderingen van de heer ongegrond zou verklaren en hem zou veroordelen tot de kosten.

In ondergeschikte orde,
Indien het hof van oordeel zou zijn
- dat geen dubbel vakantiegeld werd betaald tijdens de duur van de tewerkstelling, de vordering van de heer m.b.t. achterstallig vakantiegeld te herleiden tot een bedrag van maximum 33.629,87 euro bruto
- dat nooit een dertiende maand werd uitbetaald tijdens de ganse duur van de tewerkstelling, de vordering van de heer m.b.t. achterstallige eindejaarspremies te herleiden tot maximum 43.032,05 euro bruto
Zijn overige vorderingen ongegrond te verklaren en hem te veroordelen tot de kosten.

BEOORDELING

I. ONTVANKELIJKHEID

Nu geen betekeningakte van het bestreden vonnis wordt voorgelegd, kan worden aangenomen dat het hoger beroep dat regelmatig is naar vorm, binnen de wettelijke termijn werd ingesteld. Aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is eveneens voldaan. Het is derhalve ontvankelijk.

II. TEN GRONDE

Het jaarloon

Art 5, 1 van de arbeidsovereenkomst bepaalde:
Als volledige tegenprestatie van de uitoefening van de diensten die volgens onderhavige overeenkomst door de werknemer moeten worden verleend, wordt een nettoloon betaald aan de werknemer, zoals gespecificeerd in bijlage 3 van deze arbeidsovereenkomst.

Art 5, alinea 4:
"De eindejaarspremie en het (enkel en dubbel) vakantiegeld die volgens de geldende wettelijke voorschriften zijn verschuldigd, zoals de uitgaven vermeld in vorige alinea van dit artikel, worden geacht mede in aanmerking te zijn genomen in het netto jaarloon, zoals bepaald in al. 1 van dit artikel en bijlage 3 van deze arbeidsovereenkomst."

Er zal een eindejaarspremie worden toegekend overeenkomstig de toepasselijke bepalingen tot stand gekomen in het paritair comité waaronder de onderneming ressorteert.

In punt 12 van bijlage 3 werd bepaald

Loon

Er wordt verwezen naar de bepalingen vermeld in art 5 van de arbeidsovereenkomst, een totaal netto jaarloon gelijk aan eur.33.000 op het niveau 2002, wat overeenstemt met ITL 63.896,910 per jaar aan de wisselkoers van ITL 1.936,27 euro dat in twaalf delen maandelijks betaald zal worden."

De heer meent dat de arbeidsrechtbank ten onrechte heeft beslist dat de partijen op wettige wijze een gewaarborgd nettoloan zijn overeengekomen met inbegrip van 13de maand en vakantiegeld.

Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie (arrest van 16-3-2006 C. 131/04 en C. 257/04) en van het Hof van Cassatie (arresten van 15-1-1990, 25-10-99, 1-6-87) waarin werd geoordeeld dat het vakantiegeld en de dertiende maand niet kunnen worden begrepen in het basisloon, zelfs niet indien dit zo is overeengekomen tussen partijen.

De vennootschap stelt dat aangezien 13de maand en dubbel vakantiegeld reeds begrepen zijn in het nettoloan, de berekening van de heer zou neerkomen op een dubbeltelling.

Zij betoogt dat er geen enkele wettelijke bepaling is die verbiedt dat in de arbeidsovereenkomst een netto jaarloon wordt overeengekomen tussen werkgever en werknemer en wijst erop dat de door haar toegepaste berekeningswijze wordt toegepast voor het gros van de internationaal tewerkgestelde werknemers.

Zij meent dat het globaal loonpakket een berekening van het maandloon toelaat.

Zij verwijst naar een vonnis van de arbeidsrechtbank te Nijvel van 12-11-2004, waarin deze stelling werd bijgetreden. (Soc.Kron.2006 p.109)

In de zaak waarnaar de vennootschap verwijst betrof de overeenkomst echter een brutobedrag, wat niet het geval is in voorliggende zaak.

De vennootschap acht de uitspraak van het Hof van Justitie in het arrest van 16-3-2006 (zaak C-131/04 en C-257/04) niet relevant daar deze betrekking heeft op het enkel vakantiegeld in een geval waar de werknemer tijdens de vakantiemaand geen loon ontving in strijd met de in art 7,1 van de richtlijn 93/104 van 23-11-93 voorgeschreven vakantie met heboud van loon. In tegenstelling tot die zaak ontving de heer wel degelijk loon tijdens de maand dat hij vakantie nam. Het aangehaalde arrest van het Hof van

Justitie heeft geen betrekking op betaling van dubbel vakantiegeld.

Wat de door de heer [] aangehaalde cassatiearresten betreft maakt de vennootschap daarbij volgende kanttekeningen:

- het arrest van 15-1-1990 had betrekking op een maandloon, waarin ook een vergoeding voor eindejaarspremie, loon voor feestdagen en vakantiegeld was begrepen, terwijl in voorliggend geval de overeenkomst sloeg op een jaarloon.

- het Hof van Cassatie overwoog daarin dat de overeenkomst onwettig was daar het niet mogelijk was vast te stellen welke de omvang is van het loon en van de respectieve bij de wet bepaalde vergoedingen.

- In die zaak had het arbeidshof, in het bestreden arrest niet vastgesteld dat uit de individuele rekening bleek dat de erin vermelde bedragen ook een welbepaald of bepaalbaar deel vakantiegeld bevatten.

De vennootschap wijst er bovendien op dat algemeen bekend is dat het aandeel dubbel vakantiegeld (0,92) en de eindejaarspremie (1) bedraagt in een jaarloon (13,92).

- het tweede arrest van het Hof van Cassatie dd. 25-10-1999 is evenmin ter zake, Het Hof oordeelde daarin dat het vakantiegeld niet in de verdiende veranderlijke wedde mocht worden begrepen, wat in voorliggend geval niet gebeurde daar het vakantiegeld steeds bovenop de bonus werd uitbetaald.

De door de vennootschap toegepaste regeling wordt inderdaad frequent gehanteerd voor expats. Opdat hun nettoloon niet zou worden aangetast door verschillende mogelijke fiscale regelingen, wordt een netto loon gegarandeerd en de werkgever draagt alle fiscale en sociale lasten daarop, zodat de werknemer het met dat netto loon overeenstemmende brutoloon geniet.

Volgens de arbeidsovereenkomst tussen partijen zou een dertiende maand worden toegekend zoals bepaald binnen het bevoegd paritair comité.

Er werd toepassing gemaakt van het Belgisch recht en er werd verwezen naar de in het Belgisch recht geldende regeling voor het vakantiegeld. Beide vergoedingen zouden begrepen zijn in het globaal netto loonpakket.

Art 14 van de arbeidsovereenkomst bepaalt dat de werknemer recht heeft op een jaarlijkse vakantie van 30 werkdagen per jaar, bovenop de 10 wettelijke feestdagen.

Dat er bijgevolg slechts een eenvoudige berekening diende te worden gemaakt om het loon, de 13de maand en het vakantiegeld uit te splitsen, zoals de vennootschap voorhoudt die daarin gevolgd werd door de arbeidsrechtbank, is echter niet correct.

Aangezien een netto loonbedrag werd bepaald gaat het niet op dit bedrag te delen door 13,92. Die berekening klopt enkel wanneer er sprake is van een bruto loon.

Aangezien de inhoudingen verschillend zijn op de dertiende maand en op het vakantiegeld, kan diezelfde berekening niet op het netto loon worden toegepast.

In het totale afgesproken pakket blijken nog andere posten te zijn begrepen zoals blijkt uit art 5 van de arbeidsovereenkomst en de vennootschap bevestigt in conclusie (p 21). Ook de bonus en het vakantiegeld erop, de niet belastbare vergoedingen en voordelen blijken daarin te zijn begrepen geweest.

De bonus is een variabel loonelement, aangezien het bedrag ervan kan schommelen tussen bepaalde percentages. Aan de heer werd een bonus beloofd die zou bepaald worden op 20 tot 40% van het basisloon. Voor variabel loon is een aparte berekening van vakantiegeld vereist, zoals bepaald in art 39 van het vakantiebesluit, KB 30-3-1967.

In de door de heer aangehaalde cassatierechtspraak (Cass. 15-1-90, JTT '90, p 176) en (Cass.1-6-1986 Arr.Cass.86-87, nr.591) heeft het Hof van Cassatie erop gewezen dat het vakantiegeld niet kan begrepen zijn in het variabel loon, daar het op basis van dat loon moet worden berekend, overeenkomstig de wettelijke regeling van art 39, of 46 Vakantiebesluit die van dwingend recht is.

In de door de vennootschap toegepaste berekeningswijze, werd uitgaande van het gegarandeerde netto loonbedrag, een bruto berekening gemaakt die daarna werd uitgesplitst.

In de individuele rekeningen en loonfiches werden aldus het maandelijks loonbedrag, het enkel en dubbel vakantiegeld, de bonus en de dertiende maand weergegeven.

De loonfiches bieden evenwel geen volledige transparantie m.b.t. de loonsamenstelling. Zo komen op de loonfiches voor mei en juni 2008 en december 2008 geen basisbedragen voor. Op de loonfiches voor mei en juni worden wel de prestaties vermeld en daarnaast enkel

"voorschotten" t.b.v. 4.957 euro en 5.064,25 euro netto. De loonfiche van juli 2008 vermeldt een "regularisatieloon" onder code 1012 zonder verdere verduidelijking.

De brutolonen op de payroll berekening voor 2008 (stuk 11 vennootschap) stemmen niet overeen met deze vermeld op de loonfiches voor dat jaar.

De heer _____ beweert dat de vermeldingen op de loonfiches en individuele rekeningen echter niet overeen stemmen met wat werkelijk werd betaald. Volgens hem betreft het slechts een constructie om de verschuldigde loonelementen te doen kloppen.

De vennootschap zou in werkelijkheid het loon in gelijke maandelijkse schijven hebben betaald, zoals in bijlage drie aan de arbeidsovereenkomst voorop gesteld, behalve tijdens de maand maart, waar een groot bijkomend bedrag werd uitbetaald.

De vennootschap repliceert daarop dat die bijlage vanaf 1-12-2005 niet meer van toepassing was, zoals vermeld in het addendum van 10-10-2005, waarbij de heer _____ opmerkt dat zij op geen enkele wijze aantoont dat de bedragen werden betaald zoals in die stukken vermeld.

De payroll berekening die de vennootschap voorlegt is volgens de heer _____ pas tijdens de procedure overgemaakt.

Met betrekking tot het hoger bedrag dat in de maand maart werd uitbetaald, werd enkel vermeld dat het voorschotten betrof zonder dat hem begeleidende berekeningsdocumenten werden overgemaakt, zodat hij niet kon nagaan of hem het correcte bonusbedrag werd uitbetaald, zo stelt hij.

Nu de vennootschap de bewering van de heer _____ niet weerlegt aan de hand van betalingsbewijzen, kan worden aangenomen dat het loon inderdaad in 12 maandelijkse schijven werd betaald, zoals aangekondigd in de bijlage aan de oorspronkelijke overeenkomst.

Daaruit volgt dat de heer _____ tijdens de vakantiemaand in ieder geval werd doorbetaald.

De heer _____ vordert dan ook geen betaling van enkel vakantiegeld.

Het hof deelt de zienswijze van de heer _____ dat de door de vennootschap gehanteerde formule niet toelaat het dubbel vakantiegeld of de verschillende looncomponenten te berekenen.

Het dubbel vakantiegeld werd overigens niet uitbetaald op het door de wet voorziene tijdstip, in tegenstelling tot wat in de loonfiches en individuele rekeningen werd vermeld.

Het Hof van Cassatie heeft in de door de heer aangehaalde arresten van 15-1-90 en van 25-10-1999 duidelijk gesteld dat het vakantiegeld niet in de veranderlijke wedde kan worden begrepen aangezien het aan de hand van het loon wordt vastgesteld en dat partijen niet geldig kunnen bedingen dat dit wel het geval is.

In het arrest van 25-10-1999 oordeelde het Hof van Cassatie in dezelfde zin voor wat het feestdagenloon en de dertiende maand betrof.

Het Hof van Cassatie benadrukte dat de toepasselijke wettelijke regelingen dwingend waren in het voordeel van de werknemer. De door de vennootschap toegepaste berekeningswijze komt dan ook niet geoorloofd voor daar ze in strijd is met imperatieve wetsbepalingen. Deze hebben voorrang op de overeenkomst. (M.De Vos, Loon naar Belgisch arbeidsovereenkomstenrecht Maklu 2000, nr. 116)

De heer _____ maakt bijgevolg terecht aanspraak op achterstallig dubbel vakantiegeld en 13de maandlonen voor de ganse periode van tewerkstelling.

In de laatste conclusies heeft de heer _____ de achterstallige dubbel vakantiegeld op het vast loon correct berekend op 33.629,87 euro. De vennootschap verklaart zich daar in uiterst ondergeschikte orde mee akkoord.

De heer _____ raamt het dubbelvakantiegeld op bonus op 9.680,39 euro. Dat bedrag stemt overeen met het door de vennootschap in ondergeschikte orde berekende bedrag.

De achterstallige dertiende maandlonen werden door de heer _____ in zijn laatste conclusies correct berekend op een brutobedrag van 43.023,05 euro, in tegenstelling tot wat het geval was met zijn eerste berekeningen. Ook met dit bedrag verklaart de vennootschap zich in uiterst ondergeschikte orde akkoord.

Dit bedrag werd als volgt gedetailleerd:

- 4.223,30 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2002
- 4.223,30 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2003
- 4.603,02 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2004
- 6.334,31 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2005
- 7.039,30 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2006
- 7.039,30 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2007
- 4.975,08 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2008

- 1.954,91 euro bruto ten titel van eindejaarspremie 2009

Opzeggingsvergoeding

De heer maakt aanspraak op een aanvullende opzeggingsvergoeding.

Hij meent dat voor de berekening van de verschuldigde opzeggingsvergoeding geen correct basisjaarloon in acht werd genomen.

De betwisting houdt enerzijds verband met wat hierboven werd uiteengezet voor wat betreft het dubbel vakantiegeld en de dertiende maand en anderzijds met de waardering van een aantal voordelen.

Voor wat het vakantiegeld en de dertiende maand betreft, gelden de hierboven aangehaalde overwegingen.

Wat de voordelen betreft meent de heer dat de arbeidsrechtbank ten onrechte geen rekening heeft gehouden met een aantal posten.

Er was betwisting over:

- werkgeversbijdragen groepsverzekering en hospitalisatieverzekering

De heer stelt vast dat de vennootschap uiteindelijk wel rekening heeft gehouden met de werkgeversbijdragen voor deze verzekeringen: in totaal 10.066,80 euro per jaar.

- privé gebruik GSM en laptop

De vennootschap stelt dat de heer niet bewijst dat het privégebruik van deze werkinstrumenten was toegestaan, zodat dit niet als een voordeel kan worden opgenomen.

De heer stelt dat uit geen enkel element blijkt dat het gebruik ervan beperkt was tot het professioneel gebruik.

Dat de heer er de beschikking over had is niet betwist. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat het privégebruik niet was toegestaan. Aan de heer werden ook geen bedragen aangerekend voor het privégebruik ervan; Het hof besluit daaruit dat het gebruik van die werkinstrumenten voor privédoeleinden een loonsvoordeel uitmaakt. De begroting door de heer van de waarde ervan op 50 euro per maand is redelijk.

- bedrijfswagen

De heer bepaalt de waarde van het privégebruik van de bedrijfswagen van het merk en type Citroen C.8 op 500 euro per maand. De vennootschap stelde het bedrag vast op 217,13 euro. Gelet op het type wagen en de eraan verbonden kosten (onderhoud, herstelling, brandstof, tax, verzekering) is het hof van oordeel dat de heer de waarde ervan correct heeft begroot op 500 euro per maand.

Daar hij nog gedurende twee maanden het privégebruik heeft mogen blijven genieten, dient op de opzeggingsvergoeding de tegenwaarde ervan in mindering te worden gebracht, zo niet zou er sprake zijn van een vermogensverschuiving zonder oorzaak.

Het bruto jaarloon zoals door de heer berekend op een bedrag van 135.678,01 euro komt correct voor.

Aangezien de heer van de in acht te nemen opzeggingstermijn 20 dagen had gepresteerd, was de verschuldigde opzeggingsvergoeding beperkt tot 5 en 1/3 maand, zodat de heer een bedrag toekwam van 62.185,75 euro, onder aftrek van twee maanden privégebruik wagen (500 x2), hetzij 61.185,75 euro (bruto)

De vennootschap betaalde een brutobedrag van 57.384,67 euro, zodat nog een saldo verschuldigd is van 3.801,08 euro.

Vertrekvakantiegeld 2008-2009/2009-2010

Het vertrekvakantiegeld diende berekend te worden overeenkomstig het hierboven besproken verschuldigd loon.

De heer vordert een provisioneel bedrag van 1 euro en dient zijn vordering nog verder te begroten,

De vennootschap betaalde reeds volgende bedragen uit :
- 4.113 euro voor 2009 overeenstemmend met een brutobedrag van 9.793,52 euro
-1.410 euro voor 2010 overeenstemmend met een brutobedrag van 2.606,04 euro

De heer vordert intresten wegens de laattijdige betaling ervan op 17-6-2009, twee maanden na de verbreking.

De vennootschap merkt terecht op dat de intresten op het vakantiegeld niet van rechtswege verschuldigd zijn, op grond van art

10 van de loonbeschermingswet van 12-4-1965, doch slechts kunnen gevorderd worden vanaf de ingebrekestelling. Vakantiegeld is immers geen loon.

Aangezien dergelijke ingebrekestelling niet voorligt, is de gevorderde intrest op het reeds uitbetaalde bedrag niet verschuldigd.

Feestdagenloon en vakantiegeld erop

De heer vorderde het feestdagenloon voor de feestdag van 1-5-2009.

Hij bevestigt dat de vennootschap een bedrag heeft betaald van 235 euro netto feestdagenloon.

Hij vordert nog het vakantiegeld op feestdagenloon, voorlopig begroot op 57,74 euro.

De vennootschap meent dat geen vakantiegeld verschuldigd is op feestdagenloon voor een feestdag die valt binnen de 30 dagen na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Het hof is van oordeel dat dit vakantiegeld wel verschuldigd is.

Op grond van art 46 is de werkgever immers bij het einde van de dienstbetrekking het vakantiegeld verschuldigd op de tijdens het dienstjaar bij hem verdiende loon.

Het feestdagenloon tijdens de periode van 30 dagen na beëindiging van de arbeidsovereenkomst is uitgesteld feestdagenloon dat verschuldigd is, ingevolge de dienstbetrekking die heeft bestaan, onder opschortende voorwaarde dat de werknemer binnen die tijdspannen niet in dienst is getreden van een andere werkgever.

Sociale documenten

De sociale documenten dienen te worden afgeleverd in overeenstemming met deze uitspraak.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en reeds in volgende mate gegrond:

Hervormt het bestreden vonnis,

Veroordeelt de NV ELECTROLUX HOME PRODUCTS CORPORATION tot betaling van volgende bedragen:

- **3.801,08 euro**, als saldo opzeggingsvergoeding
- **43.023,05 euro** als achterstallige dertiende maandlonen over de periode van 2002 tot 2009
de wettelijke en gerechtelijke intresten op die bedragen
- **33.629,87 euro**, als achterstallig vakantiegeld op vast loon over de periode van tewerkstelling van 1-6-2002 tot 20-4-2009.
- **9.680,39 euro** als achterstallig vakantiegeld op bonussen over de periode van tewerkstelling van 1-6-2002 tot 20-4-2009.
- **57,74 euro** als vertrekvakantiegeld op het loon voor de feestdag van 1-5-2009.
- **1 euro** provisioneel als vertrekvakantiegeld

de gerechtelijke intresten op die bedragen

Veroordeelt de vennootschap tot afgifte van de sociale documenten in overeenstemming met deze uitspraak.

Heropent de debatten, voor zover nodig, indien tussen partijen geen akkoord kan worden bereikt, om de heer toe te laten zijn eindafrekeningen voor te leggen m.b.t. het vakantiegeld einde dienstbetrekking.

Stelt de zaak voor heropening van de debatten op de openbare terechtzitting van de 3de kamer van **13 november 2012** om **14u** in de zaal 0.6, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel, voor een pleitduur van **30 minuten**.

Zegt dat de partijen hun conclusie hieromtrent zullen neerleggen ter griffie en overleggen aan elkaar uiterlijk:

- op **18 juni 2012** door de appellant ;
- op **5 september 2012** door de geïntimeerde.

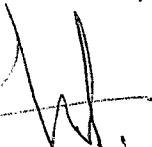
Aldus gewezen door de derde kamer en ondertekend door:

G. Balis, kamervoorzitter;

G. Jacobs, raadsheer in sociale zaken, als werkgever;

R. Vandenput, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-
bediende;

Bijgestaan door
K. Maes, afgevaardigd griffier.

G. Balis

K. Maes

G. Jacobs

R. Vandenput

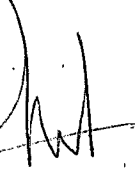
en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer
van het arbeidshof te Brussel op 27 maart tweeduizend en twaalf
door :

G. Balis

kamervoorzitter

Bijgestaan door
K. Maes

afgevaardigd griffier.

G. Balis

K. Maes